

Рецепти страв,
які зроблять ваш
вечір незабутнім

с. 22–23 »»

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

volyn.com.ua

13 лютого 2020 року №2(16) Ціна 10 грн

Лілія Сандулеса
любить число
«СІМ» і цим дратує
свого шостого (!)
коханого

- **ОСОБИСТІТЬ** Зірка 1990-х тільки офіційно була заміжня чотири рази! Зараз їй за 60, і вона запевняє, що, як і завжди, ГОТОВА ДО НОВИХ ПОЧУТТІВ

с. 3–5 »»

«Коли не могла ходити,
Саша носив мене на руках»

- **НЕДУГАМ НАПЕРЕКІР** Вони познайомилися у Волинській обласній інфекційній лікарні, де лучанка Юлія Гребенюк намагалася врятуватися від гепатиту С.

с. 6–7 »»

Одна з найбагатших жінок
світу Мелінда Гейтс

- **ЗІРКОВІ ІСТОРІЇ КОХАННЯ** «Думаю, я підкорила серце містера Гейтса, коли обіграла його у математичній грі»

с. 18–19 »»

Фото Forbes.ru

Фото fakty.com.ua

День святого Валентина — свято романтики, кохання і ніжності

● **ЦЕ ЦІКАВО** Історія його походження оповита численними легендами та міфами

Марина ЛУГОВА

Згідно з однією з них, у 269 році римський імператор Клавдій II прагнув завоювати світ, але для здійснення цього задуму армії не вистачало воїнів. Він був упевнений в тому, що в усьому виною є родинне життя, на яке солдати витрачають багато часу, а ось самотній чоловік, не обтяжений сімейними справами, буде краще битися на полі поєдинку. Тому імператор заборонив чоловікам одружуватися, а жінкам і дівчатам — виходити заміж. Але з таким перебігом подій не був згоден простий лікар і священник Валентин. Він співчував нещасним закоханим і потайки від усіх під покровом ночі освячував шлюби люблячих пар.

Однак незабаром злі правителі дізналися про таємні діяння святого Валентина і його посадили до в'язниці, засудивши до страти. Поки Валентин сидів у темниці та чекав на виконання вироку, він познайомився з прекрасною донькою наглядача — Юлією й закохався у дівчину. Перед смертю написав їй зізнання в любові — валентинку, де розповів про свої почуття, і підписав її «Твій Валентин». Прочитано воно було вже після того, як його стратили, а сама стра-та відбулася 14 лютого 269 року.

А ось інша легенда свідчить, що День святого Валентина виник як пам'ять про римського патриція Валентина, який був таємним християнином і навертав у нову віру своїх слуг. Після того, як він провів обряд вінчання для двох із них, усі троє були затримані вартою. Як представник вищого класу Валентин зміг уникнути кари, але його слуги такого привілею не мали. Тоді, бажаючи підбадьорити приречених одновірців, Валентин пише їм листи у вигляді червоних сердець, що означають християнську любов. Послання нареченим мала передати сліпа дівчинка, але несподівано до темниці прийшов сам Валентин, який умовив вар-ту відпустити його слуг взамін на власне життя. Перед виходом на

арену смерті Валентин передав останній лист, освячений вірою й добротою, сліпій дівчинці, яка після цього прозріла і стала красунею.

Достовірно ні про першого, ні про другого Валентина нічого не відомо. Кого саме з мучеників на ім'я Валентин було зараховано до лику святих, сказати точно вже неможливо. У 1969 році святкування дня пам'яті св. Валентина як загальноцерковного святого було припинено, а ім'я його видалено Римсько-католицькою церквою в

“**Вважається, що День святого Валентина існує вже більше шістнадцяти століть.**”

ході змін календаря святих через те, що про цього мученика немає ніяких точних відомостей, окрім особистого імені та переказів про усікновення голови мечем.

Вважається, що День святого Валентина існує вже більше шістнадцяти століть, але свята Любові відомі ще з більш ранніх часів — із періодів стародавніх язичниць-

ких культур. Наприклад, римляни в середині лютого святкували фестиваль еротизму, названий Lupercalia на честь богині любові Juno Februata. Коли церква заборонила проведення луперкалій, їм на зміну прийшов День святого Валентина, який також називають Днем усіх закоханих. Він святкується 14 лютого і в 2020 році припадає на п'ятницю. А це ще й кінець робочого тижня, який буде «приправлений» романтикою. Цього дня прийнято дарувати коханим і дорогим людям квіти, цукерки, повітряні кульки, робити приємні сюрпризи. Незмінним атрибутом Дня святого Валентина і в цьому році є валентинки. Вони можуть бути як підписаними, так і анонімними. До речі, існує прикмета, що закохані пари, які зіграли весілля в День святого Валентина, отримують любов і щастя на довгі роки. Напевно тому в це свято спостерігається ажіотаж серед бажаючих одружитися. Враховуючи це, 14 лютого, зазвичай, майже всі відділи державної реєстрації актів цивільного стану в Україні працюють до опівночі. Не стане винятком і нинішній рік. Начальник Луцького міського відділу державної реєстрації актів цивільного стану Тамара Калинович розповіла, що в цей день в закладі, який вона очолює, обмінюються обручками двадцять пар молодят.

На День святого Валентина прийнято дарувати коханим і дорогим людям квіти, цукерки, повітряні кульки, робити приємні сюрпризи.

Авантюрна пані Лілія спробувала і політичної кухні: вона вступила в Радикальну партію Олега Ляшка.

Лілія Сандулеса любить число «сім» і цим дратує свого шостого (!) коханого

● **ОСОБИСТІТЬ** Зірка 1990-х перевершила всіх українських співачок: тільки офіційно вона була заміжня чотири рази! Зараз їй за 60, і вона запевняє, що, як і завжди, готова до нових почуттів

Інна ПІЛЮК

«РОТАРУ ВИСТУПАЛА, А Я З БАБУСЕЮ ПРОДАВАЛА ОВОЧІ»

Не зрозуміло, чого у цій жінці більше: краси, таланту, харизми, гумору, самоіронії... Вона досі легка на підйом і відкрита до всього нового. Не змінився й голос: хто хоча б раз чув її «Білі нарциси» чи «А липи цвітуть», впізнає цей вокал із першої ноти. Лілія Василівна об'єктивно визнає, що пік її слави вже минув, але і відпрацьованим матеріалом себе не вважає.

Більшість часу вона тепер проводить у рідних Чернівцях. Столицю залюбки «віддала» молодим артистам. Ностальгії за зірковим життям теж не відчуває, каже, що всьому своє міс-

це і час. Досі має свого глядача, нехай він і виріс та постарів разом із нею, тож на повну викладається перед прихильниками. А ще запевняє, що без публіки ні-

Батьки не особливо вірили в доньку. Іноді їй доводилося навіть їх обманювати, щоб втекти на репетиції сільського хору.

коли б не стала тим, ким є, і нізащо б не повірила у себе.

У таланті Лілії сумнівалися навіть батьки. Ну співає гарно на полі чи в саду, то й що тако-

го? А от бабуся думала інакше, вчила внуку, як уміла, на народних піснях. Займатися творчістю спонукало і надзвичайно багате на талановитих людей рідне місто дівчини — Чернівці. З цих країв родом Софія Ротару, Павло Дворський, Володимир Івасюк. «Софія старша за мене на 12 років, їхній будинок був на околиці, — розповідає Лілія Сандулеса. — Вона вже виступала, а я в той час їздила з бабусяю на базар продавати овочі. А торгували тоді біля філармонії. Пам'ятаю, висить великий плакат: «Співає Софія Ротару». Я кажу: «Бабусю, ось побачиш, і в мене буде така ж афіша».

Батьки не особливо вірили в доньку. Іноді їй доводилося навіть їх обманювати, щоб втекти на репетиції сільського хору. Вони натякали, що бути співачкою — то не заняття. «Хотіли, щоб я мала якусь поважну спеціальність, скажімо, бухгалтера, економіста, — пригадує жінка. — Коли заявила, що буду вступати

Продовження на с. 4

до музичного училища, вибухнув скандал. Пам'ятаю, сказала батькам перед останнім іспитом: «Якщо провалюсь — житиму так, як ви хочете, а ні — буде по-моєму». Не провалилась. Минуло 15 років, я стала заслуженою артисткою, мама на одному концерті підійшла за куліси, обняла і сказала: «Ти ж у мене зіронька, доню!» Це був один із найщасливіших днів у моєму житті. А потім вона приходила на мої виступи постійно і казала: «Лілочко, не співай так багато. Бережи горло!»

ОЛЕКСАНДР СЕРОВ ТАК І НЕ ЗАПРОПОНУВАВ РУКИ ТА СЕРЦЯ

Ліля наспівала на багато перших місць та на гран-прі на всеукраїнських та міжнародних конкурсах. Стало ясно: це її майбутня професія. Але за радянських часів піком кар'єри можна було вважати місце солістки обласних філармоній. Учорашня випускниця училища без жодних покровителів та протекції стала голосом Чернівецької.

Там почався і її роман зі співаком Олександром Серовим. Тоді Лілія вже була розлучена (уперше вийшла заміж у 16) і виховувала сина Івана. Його на румунський манер називає Іонелом. «Перший раз я побачила Серова в репетиційній залі, — пам'ятає цю зустріч Лілія Василівна. — Якраз проходила коридором і раптом почула, що хтось сам собі акомпанує і чудово співає. Відчинила двері, а там — він: «Заходь». Так ми і познайомилися. Я закохалася в нього спочатку як у співака, а потім у нас був божественний роман. Серов хотів, щоб я працювала в його колективі, але сестри Ротару, які там співали, були категорично проти. Це був складний період, ми жили як на пороховій бочці. Уже згодом мене запросили у Волинську філармонію. Туди ми вже поїхали разом. Стали працювати в Луцьку в ансамблі «Світязь» у Василя Зінкевича».

Доспівалися вони до розлучення. Різні гастрольні графіки, шалена ревнивість Олександра, плітки і підозри зробили свою справу: так і не ставши офіційним подружжям, пара через два роки розійшлася.

ЗАСПІВАЛА «БЕРЕГ ЛЮБОВІ» — І ЗАКОХАЛАСЯ

Лілія Сандулеса свої досвід і популярність зуміла направити у потрібне русло. Вона швидко вийшла

Афіші і зіркове життя — в минулому. Але голос співачки досі вражає багатьох.

на рівень співачки всеукраїнського масштабу, а згодом «підкорила» і московські вокальні конкурси. У тридцять з лишком років стала заслуженою, а згодом і народною артисткою України.

кохалася. Було непросто: він одружений, я заміжня. Мені сорок, Іво — сорок сім, обидвоє сформовані зрілі люди. Природно, між нами існували розбіжності,

Серов хотів, щоб я працювала в його колективі, але сестри Ротару, які там співали, були категорично проти.

Нові горизонти — і нове кохання. Супутником життя на чергове десятиліття став співак і земляк Іво Бобул (про нього у «Так ніхто не кохав» розповідалось у січневому випуску в статті «Кожній із трьох своїх попередніх дружин Іво Бобул після розлучення залишав усе» — номер ще можна знайти у продажу! — Ред.) Це вже вчетверте Лілія пішла під вінець (деталі двох попередніх шлюбів лишаються маловідомими журналістам). «Спочатку я до нього ставилася як до людини з прекрасним голосом, як до земляка нарешті. Хотілося йому допомогти, він ніяк не міг пробитися на велику сцену. Заспівала з ним «Берег любові» — і за-

Уміти прощати, забувати погане і йти з усмішкою по життю жінка вважає своїм головним талантом.

Лілія Сандулеса Іван Бобул

БЕРЕГ ЛЮБОВІ

Lilia Sandulesa
Ivan Boboul

З Іво Бобулом Лілія вчетверте пішла під вінець.

але світлих моментів все ж було більше. А взагалі на українській естраді ми зробили велику справу. Неодноразово читала багато доброго про наш дует, тому спогади в мене про цей період хороші».

Лілія Василівна взагалі не любить згадувати ні про які конфлікти стосовно своїх шлюбів чи романів. Що було, те було. Любов на те і є справою сердечною, а не раціональною. Головне — бути готовим до всього, що вона несе. А це не тільки поцілунки.

«ПРОПОЗИЦІЇ ОДРУЖИТИСЯ ДОСІ ПРИЙМАЮ»

Веселунка і оптимістка, Лілія Василівна не несе з собою біль і розчарування, які і їй, зірці, не раз підносило життя. Не женеться за статками і статусом. Зі столиці, де має невеличку квартиру, повернулася до Чернівців і тут почуває себе як ніде комфортно. Викладає дітям вокал у власній студії, дає концерти, хоч і не часто. Має де жити, має для кого — то і є щастя. Син Іонел із дружиною мешкають неподалік.

Виглядає жінка, як і тридцять років тому, чудово. Все списує на генетику, адже ані дієтами, ані косметичними

“
Виглядає жінка, як і тридцять років тому, чудово. Все списує на генетику, адже ані дієтами, ані косметичними процедурами не зловживає.

процедурами не зловживає. Її не-підробна ширість підкупує і вабить. Про амурні справи хитро ре-зюмує, що зараз не самотня (це вже шості серйозні стосунки співачки) і досі приймає пропозиції руки і серця.

За матеріалами wz.lviv.ua, fakty.ua, molbuk.ua.

Лілія Сандулеса у будь-якому віці залишається звабливою красунею.

Що дарувати в День закоханих?

- У США об'єкту симпатії обов'язково потрібно піднести коробочку у формі серця, наповнену солодощами. Важливо, щоб у ній були червоно-білі карамельні цукерки: червоний колір означає пристрасть, а білий символізує чистоту любові.
- В Італії також в основному дарують солодощі, у Франції — дорогоцінні прикраси і любовні вірші. Британці можуть посилати чуттєві зізнання не тільки коханим і близьким людям, а й домашнім тваринам. Іспанці нерідко відправляють ніжні послання за допомогою поштових голубів.
- У Фінляндії на День всіх закоханих подарунки отримують здебільшого жінки. В Японії — навпаки: тут День святого Валентина схожий на своєрідний День чоловіків. 14 лютого в цій країні обдаровують виключно представників сильної статі. Як правило, в дарунок вони отримують різні аксесуари і шоколад.

Проаналізувавши все це, можна зробити висновок, що хоч в Україні це свято запроваджене лише у 1990-х роках, тобто воно в нас молодде, традиції з вибором подарунків в основному такі ж, як і в інших країнах. Будуть і валентинки, і квіти, і цукерки...

«Коли не могла ходити, Саша носив мене на руках»

● **НЕДУГАМ НАПЕРЕКІВ** Вони познайомилися у Волинській обласній інфекційній лікарні, де лучанка Юлія Гребенюк намагалася врятуватися від гепатиту С. Тендітна молода жінка, гартована багатьма бідами, хворобами, зуміла перемагати їх, бо у важкі хвилини коханий завжди був поруч

Оксана КРАВЧЕНКО

ШУКАЛА РОЗРАДИ НА ДИСКОТЕКАХ І В НАРКОПРИТОНАХ

З нашою героїнею ми зустрілися кілька років тому під час профілактично-просвітницької акції «Гепатит С — виліковний», яка проходила на Театральному майдані в Луцьку. На сцену Юля вийшла без сумніву й остраху. Була готова щиро й відверто поділитися своїм досвідом, аби вселити впевненість у тих, хто опустив руки, довідавшись, що гепатит С вимагає дуже дороговартісного, важкого і довготривалого лікування.

— Я почала рятуватися, коли хвороба вже висмоктала з мене всі сили, вразила не тільки печінку, а й шлунок, нирки, підшлункову. Вірусне навантаження було дуже велике. Стан мій щораз погіршувався, падала з ніг. І все ж я одужала. Просто необхідно вірити, боротися і знати, що в Бога для кожного з нас є план порятунку, — говорила Юля.

Це їй колись сказав батько, який, помираючи від раку горла, в останні дні свого життя взяв до рук Біблію. І вперше за багато років йому схотілося пригорнути до грудей доньку, захистити, заспокоїти добрим словом.

А Юлю й справді тоді вже потрібно було рятувати. З 12 років вона завжди почувалася стомленою, розбитою, млявою, пригніченою. Підозрює, що вже тоді страждала від гепатиту С. Але у той час про цю недугу навіть лікарі знали мало, та ніхто й не обстежував дівчинку. Батько пиячив, від спиртного ставав агресивним, тож мати з доньками часто мусила тікати з хати або ховати синці на тілі.

— Підлітком я ледь не вчинила найважчий гріх — вирішила накласти на себе руки. Пам'ятаю, у передсмертній записці написала, щоб тата не було на моїх похоронах, а сама наковталася маминих таблеток від тиску. Лікарі в реанімації, як потім розповідали рідні, сказали: «Моліться. При

такому отруєнні шансів вижити дуже мало», — щиро, як на сповіді, говорить Юля.

Тоді вона не знала, що постійне відчуття тягаря на серці, зашморгути, болю, тривоги — це депресія, і що вона вимагає лікування. Намагалася втекти від гнітючої домашньої атмосфери, шукала друзів на дискотеках і у підворотнях, пробувала гасити біль спиртним і курінням, але ставало ще гірше.

В один із днів, коли почувалася

“**Просто необхідно вірити, боротися і знати, що в Бога для кожного з нас є план порятунку.**”

зовсім зле, пішла на сусідню вулицю в рідних Ківерцях, де торгували наркотиками. Господарі наркопритону спробували «відфутболити» дівчину, зовсім же дрібнота. Але за якийсь час Юля стала їхнім постійним клієнтом.

Організм хворої здався дуже швидко. Дівчина танула на очах. Батько, довідавшись, що Юля — наркоманка, заплакав. Знав, йому із зляканою пухлиною жити недовго, мав усього 45. Але як змиритися, що і його дитина — за крок до могили?

— Коли помирала від зараження крові, горіла від високої температури і бачила вже передсмертні галюцинації, то шепотіла потрісканими губами: «Боже, врятуй. Обіцяю, що стану іншою». І сталося диво — жар спав, мені полегшало. То ж коли змогла піднятися з ліжка — поїхала до Луцька шукати реабілітаційний центр віруючих, — згадує жінка.

ГЕПАТИТ «ДОПОМІГ» ЗНАЙТИ ЧОЛОВІКА

Про те, що у таких центрах наркозалежні звільняються від згубної пристрасті, довідалася, коли вкотре ліку-

валася у наркодиспансері. Худеньку, хворобливу Юлю там шкодували, але допомогти їй не могли. У дівчини на той час був уже цілий букет недуг. Зверталася у різні медичні заклади. Тоді ж у Юлі й діагностували гепатит С.

Інфекціоніст, ознайомившись із результатом аналізів, очевидно, вирішив, що такій доходять вже нічим не зарадиш. Не став пояснювати, що це за недуга, яких витрат вимагає лікування. А хвора не особливо й допитувалася.

Лише через 5 років, коли приступи болю в животі стали нестерпними, терапевт Степан Миколайович Жук наполіг, щоб Юля пройшла обстеження на визначення генотипу гепатиту С, рівня вірусного навантаження. Повірити, що вдасться видряпатися, дівчині було складно: хвороба давно руйнувала її організм. А головне, необхідні препарати коштували тоді мінімум 10 тисяч доларів — захмарну для простої сім'ї суму.

— У реабілітаційному центрі церкви «Фіміам», лікуючи душу молитвами, читанням Біблії, спілкуванням із духовними наставниками, я змогла позбутися наркозалежності, — із вдячністю розповідала Юлія. — На той час працювала нянею, винаймала кімнату, за яку віддавала майже всю зарплату, і не уявляла, де візьму гроші на дороговартісні ліки.

Із Сашею вони зустрілися в коридорі обласної інфекційної лікарні й обоє відчули ту невловиму іскру, яка згодом запалила в серцях вогонь любові. У хлопця діагностували гепатит В, наступного дня йому стало гірше, він потрапив до реанімації. А Юля піймала себе на тому, що тривожиться за нового знайомого, як за близьку людину. І коли криза минула, обоє шукали можливість побачитися, підбадьорювали один одного, спілкувалися.

— Мені порадили їхати в клініку Інституту епідеміології та інфекційних хвороб у Києві. Два місяці столичні спеціалісти готували мій організм до противірусної терапії, адже я була дуже ослабленою. Десять років тому в Україні не було таких препаратів, які є зараз. Я важко переносила курс лікування, буквально помирала від тих таблеток. Але терпіла, бо тепер мала задля кого жити. А Саша, який тоді працював на будівництві, після роботи щодня приїжджав до мене, щоб

За 10 років подружнього життя їхні почуття ще більше зміцніли.

Фото з фейсбук-сторінки Юлії ГРЕБЕНЮК.

підтримати, втішити, порадувати, — стає теплішим, ніжнішим голос Юлії.

Гроші на ліки їй збирали у церкві. Та нерідко пожертв бракувало, щоб розрахуватися за замовлені препарати. Не знаючи, як вийти зі становища, дівчина ставала на коліна й молилася — і допомога надходила іноді зовсім неочікувано, від незнайомих людей. Разом із Сашею вони вишуквали в інтернеті інформацію про нові методи лікування гепатиту С, цікавилися досвідом інших хворих, а ще — однаково гаряче мріяли, що після закінчення курсу терапії одружаться.

— Пів року важкої «хімії» — і я злягла. Показники крові стали критично поганими. Боялася, що лікарі відправлять додому помирати. Але,

дякувати Богу, професор вирішив: «Дамо тобі ще один шанс, оклигаєш — продовжимо терапію». Бувало,

“**Йому говорили: «Чи здорових дівчат бракує? Нащо тобі такий клопіт?». А він відповідав: я хочу одружитися тільки з нею».**

Саша майже носив мене на руках, бо самостійно ходити не мала сили. Знаю, що йому говорили: «Чи здорових дівчат бракує? Нащо тобі такий

клопіт?». А він відповідав: «Скільки б Юлі не судилося жити, якою б вона не була — я хочу одружитися тільки з нею», — крізь сльози усміхається наша співрозмовниця.

Її історія, як у казці, має щасливе продовження. Вони таки побралися із Сашею. Юля стверджує, що 10 років подружнього життя тільки зміцнили їхні почуття.

Вони спільно раділи добрим результатам лікування Юлі, новосіллю у власній квартирі. У них є донька, яку подружжя вдовочило. Юлія Гребенюк успішно опанує мистецтво фотографії, пробує себе як режисер, створює відеофільми. А ще — намагається допомагати іншим людям. Бо знає ціну такої підтримки.

Усе дуже просто: щаслива ви — щасливий і він.

Фото гармоніазхізни.com.

Чи любить вас чоловік?

● **ШПАРГАЛКА ДЛЯ ДВОХ** Жінки – такі створіння, яким скажи: «Я тебе кохаю» і повторюй сто разів на день, все одно хочуть це перевірити. Власне, представницям прекрасної статі подібне запитання не дає спокою ні вдень, ні вночі, і орієнтуватися лиш на слова я б не радила. У такій справі вчинки промовистіші

він вкладає у вас себе — емоційно, фізично, матеріально. І таким чином робить зусилля: віддає себе, щоб вас зробити щасливою. А щаслива ви — щасливий і він. Усе дуже просто.

Якщо ж тільки ви самі постійно думаєте про те, як зробити життя вашого чоловіка ще більш комфортним і щасливим, а він натомість про ваше благополуччя навіть не замислюється — важко сказати, чи любить він вас.

Звичайно, не менш важливо, аби чоловік знаходив для вас час і приділяв достатньо уваги. Щоб, наприклад, хотів якось розвеселити, коли у вас поганий настрій, та намагався бути найкращим для вас. Ось я особисто знаю випадки, коли чоловіки так закохувалися, що починали робити те, чого ніколи до цього не робили й що для них не притаманне.

Вони намагались писати вірші або співали пісні під вікнами, влаштовували романтичні вечери у незвичайних місцях. Дарували оберемками улюблені квіти тій жінці, яка полонила їхнє серце і думки. Тобто, любов змінювала цих чоловіків на краще, і найголовніше — вони самі хотіли змінюватися і робити щось приємне для коханої жінки, адже їм це також було приємно.

Як підсумок: ознакою справжніх почуттів чоловіка до вас є його дбайливе і гарне ставлення. І це справді так, хто б там що не казав. Повірте мені на слово! І запам'ятайте це!

“**Любов змінювала цих чоловіків на краще, і найголовніше — вони самі хотіли змінюватися і робити щось приємне для коханої жінки, адже їм це також було приємно.**”

вас заспокоїти? Він втішить вас, бо ваші сльози його теж болять. Чи береже від усього поганого, від душевних мук? Чи важить для нього те, як ви почуваетесь?

Якщо відповідь «так» і якщо ви для нього — маленька кохана дівчинка, яку він зустрічає з роботи, підвозить на авто і якою опікується, будьте певні: він вас справді кохає і леліє, як зіницю ока. Якщо ж ставлення протилежне — варто замислитися...

Тільки запам'ятайте, що дбайливе ставлення чоловіка мусить проявлятися не просто на словах, а насамперед у вчинках. Так

Вікторія КІРСТА,
tutkatamka.com.ua

Але є одна очевидна ознака, яка характерна майже для усіх чоловіків, котрі дійсно кохають свою жінку. І це постійно проявляється у їхньому ставленні до неї. Відповідь проста: **якщо мужчина вас кохає — він буде вас берегти.** І все, в цьому увесь секрет.

Тож якщо вас мучить запитання — «А чи любить він мене взагалі?» — погляньте на його поведінку щодо вас. Чи допомагає він вам з хатніми обов'язками, чи дозволяє носити важкі сумки з магазину чи ні, чи перевіряє, щоб ви не були голодні й тепло одягнені, щоб були здоровими й не перепрацьовували на роботі, щоб самі не йшли пізно ввечері додому, бо він не хоче, аби вам щось загрожувало? Він заступається за вас, коли хтось ображає чи просто залишається осторонь?

Чи може ваш чоловік спокійно дивитись, як ви плачете, чи спішить

«Так ніхто не кохав» volyn.com.ua

«Що зробити для тебе, аби ти повірив у вічність моєї любові?»

● **ПОЧУТТЯ СЛАВЕТНИХ** Стежками Насті Лісовської з Рогатина — українки, званої у світі як Роксолана, — коханої жінки султана Сулеймана Пишного

Катерина ЗУБЧУК

НА ЗГАДКУ КАМІНЧИК ІЗ БОДРУМА, ЩОБ ПОВЕРНУТИСЯ СЮДИ ЗНОВУ

Збираючись торік у вересні на відпочинок у Туреччину, знала, що неодмінно маю побувати в замку Святого Петра — найвизначнішій історичній та архітектурній пам'ятці Бодрума. Тож потішилася, що готель, у якому ми з дочкою жили, розташовувався недалеко від цього старовинного містечка, і можна було, скориставшись таксі, за 25 хвилин дістатися туди. По набережній, уздовж якої пришвартувалися яхти і рибальські судна, доходило до середньовічної фортеці

на території античного Галікарнаса. У 1522 році султан Сулейман Пишний відвоював його у греків, і фортеця перейшла туркам.

“**Хюррем — «та, що сміється», «весела, радісна». Так нарекли в гаремі сміхотливу бранку Настю Лісовську.**

Сьогодні частина її — у стані реставрації. Але і те, що можна було побачити, дихає давниною. В одному з підземних примі-

щень, де законсервовано залишки древнього храму (пригадалася церква Іоанна Богослова на території Луцького замку на Волині), беру камінчик і кидаю у сумочку — на пам'ять про Туреччину, про Бодрум. І, звичайно, про дружину султана Сулеймана Пишного під іменем Хюррем («та, що сміється», «весела, радісна» — так нарекли в гаремі сміхотливу бранку Настю Лісовську). У 1521 році народився їхній перший син (один із шести дітей). А 1522-го Сулейман відвоював у греків Бодрум. Чому б не пофантазувати, якою була їхня розлука, поки чоловік був у воєнних походах?

«ТА, ЩО СМІЄТЬСЯ», ДОДАВАЛА ЙОМУ ОПТИМІЗМУ»

Історія кохання султана Сулеймана і Роксолани — особлива.

Продовження на с. 10

Картина Тиціана. Вважається, що це найвідоміший портрет Роксолани.

Найвизначніший правитель Сходу XVI століття Сулейман Пишний.

Початок на с. 9

Найдовговічніший — 46 років на троні! — османський правитель був прозваний у Європі Великим і Пишним, а в турецькій історії він — Кануні, тобто Законодавець (виявляється, європейцям важко було перекласти турецьке слово, тому й став Пишним). Історики сходяться на тому, що мудрий, освічений, «щиро людяний» Сулейман нарешті знайшов жінку, яка в усьому його розуміла. І водночас могла сперечатися з ним, уміла підказати і спрямувати, а ще, що дуже важливо, — розрадити. За переказами, Сулейман із його поетичною натурою був схильний до меланхолії, а то й депресії — і хто ж міг додати

**Мудрий, освічений,
«щиро людяний»
Сулейман нарешті
знайшов жінку, яка
в усьому його розуміла.**

йому оптимізму, як не «та, що сміється»?

Про Роксолану — доньку священника Настю Лісовську з Рогатина (нині це Івано-Франківщина) — заговорили у ще радянській Україні в 1980 році. Саме тоді світ побачив історичний роман нині вже покійного українського письменника Павла Загребельного «Роксолана». Пригадую, як то ми «полювали» за цією книжкою. Як відкривали для себе одну з найосвіченіших жінок свого часу, яка приймала іноземних послів, вела переписку з королями, впливовими вельможами і митцями. У дні розлуки (Сулейман здійснив 13 військових походів) вони із султаном листувалися вишуканими віршами перською й арабською мовами. «Як птаха клює, так і письменник по крихті збирає звідусіль інформацію. Я намагався написати роман, максимально наближений до дійсних подій», — казав про свій твір Павло Загребельний. Джерелом натхнення для свого роману він називав книгу вченого-сходознавця Агатангела Кримського «Історія Туреччини», в якій Роксолані відведено близько 20 сторінок, і три томи творів московського академіка Гордлевського про історію Османської імперії. Крім того, Загребельний особисто

був у Туреччині — в місцях, пов'язаних із Роксоланою, і в Рогатині Івано-Франківської області, де народилася Настя Лісовська.

А потім, у 1993–2003 роках, на кіностудії «Укртелефільм» був знятий телесеріал «Роксолана» (режисер Борис Небієридзе). Його сюжет ґрунтувався на мотивах однойменної повісті Осипа Назарука, яку серед усіх творів про Роксолану спеціалісти вважають найкращим. Ця повість була написана у час війни та революції в 1918–1926 роках у Львові, на Херсонщині, у Відні

та Філадельфії, а перероблена у місті Лева в 1927–1929-му. Телефільм мав понад 50 серій — стільки вечорів Роксолана приходила в наші домівки у виконанні нині народної, а на той час заслуженої артистки України Ольги Сумської.

Ми мали можливість побачити і турецький телесеріал «Величне століття. Роксолана», який вийшов на екрани у 2011–2014 роках. Критики побачили в ньому деякі неточності. Судячи з їхніх зауважень, романтична історія Роксолани і Сулеймана та розквіту Османської

Фото з особистого архіву Катерини Зубчук.

На стенді біля усипальниці — уривки листів Роксолани до Сулеймана Пишного.

«Так ніхто не кохав» volyn.com.ua

імперії тут взята лише за основу, а решта — фантазія сценаристів.

Якщо вже говорити про правду і вимисел щодо життя Роксолани — Насті Лісовської, то письменниця, кандидатка мистецтвознавства Олександра Шутко (до речі, уродженка Нововолинська) спростувала 8 міфів про цю жінку у своєму дослідженні «Роксолана: міфи та реалії». Наприклад, за її твердженням, дівчина, яка з'явилася на світ у родині українського православного священника і була для шляхти холопкою, не могла мати

польського прізвища Лісовська. Мовляв, на землях Західної України у XVI столітті вживалися здебільшого прізвища, що закінчувалися на «енко». Або таке: ніби Хюррем, попри неймовірний кар'єрний злет в Османській імперії, піклувалася про свою батьківщину. Як доказ наводять інформацію про зменшення кількості людолюбських набігів кримських татар на українські землі за часів перебування Насті в Стамбулі. Але ці відомості, на думку дослідниці, не є переконливими, адже припинення набігів було вимогою мирної угоди між султаном Сулейманом і польським королем. Ба, більше! В одному з ранніх своїх послань чоловіку, який був тоді на війні з гурцями, Хюррем писала: «...Хай допоможе Вам Аллах, щоб із своєю щасливою зіркою і царським знаменом здобували завжди перемоги над нікчемними й мерзенними невірними».

**«ТИ ТОЙ ЄДИНИЙ ЧОЛОВІК,
ЗАРАДИ ЯКОГО, ЯКЩО ПОТРІБНО
БУДЕ, Я ЗУМІЮ РОЗПРОЩАТИСЯ
ЗІ СВОІМ ЖИТТЯМ»**

Але, мабуть, уже жодні мистецтвознавчі дослідження не зможуть, як мовиться, похитнути ту легенду, якою стала для нас дівчина з Рогатина — Роксолана, листи котрої надихали наймогутнішого

**Коли я тримаю твої
руки, я вмираю. Вогонь
кохання розгорається
в моїй душі,
починається пожежа,
яку не можна загасити!**

правителя Османської імперії — султана Сулеймана Пишного. Сім найромантичніших із них з цікавістю прочитала в інтернеті і вам пропоную.

«Якщо ти будеш усміхатися, буду усміхатися і я. І зовсім не важливо, чи побачиш ти мою усмішку. Адже важливо не те, що ми бачимо, а що ми відчуваємо».

«Ти — світло. Ти — подих. Ти — шепіт всіх найніжніших слів у світі. Ти — моє везіння. Ти — початок усіх початків. Ти — той єдиний чоловік, заради якого, якщо потрібно буде, я зумію розпрощатися зі своїм життям».

«Що зробити для тебе, аби ти повірив у вічність моєї любові до тебе? Я зроблю все, що захочеш — прийду в твій сон, стану

місяцем або сонцем, зникну і з'явлюся, скажу або прокричу будь-яке визнання. Скажи лише одне тільки слово — і я розтану крапелькою усмішки на твоєму обличчі, яке я дуже люблю».

«Я отруєна отрутою розлуки, і немає протиотрути. Веселка зникла, птах щастя покинув мене... Немає більше того безмірного щастя бути коханою. Дощі моїх сліз нехай проллються на твою Османську землю. Нестерпний біль оселився в моєму серці. Немає сил дихати. Немає сенсу жити. Немає можливості бути щасливою».

«Хочеться купатися в світлі твоїх очей і одночасно ніжитися на теплих пісках твоїх солодких поцілунків. Хочеться відчувати твоє дихання і підлаштовуватися під нього своїм серцем. Коли я тримаю твої руки, я вмираю. Вогонь кохання розгорається в моїй душі, починається пожежа, яку не можна загасити! Коли чую твоє ім'я, в моїй душі тремтять струни кохання. Я тану, я стану водою і втечу».

«Ти в моєму житті, немов струна, яка поєднує в собі всі октави і ноти, лле в мою душу мелодію любові. Твої очі освітили моє життя під новим ракурсом — ракурсом щастя, любові і нескінченного благополуччя».

«Ми були створені Аллахом одне для одного, призначені долею. Ніколи і ні за яких обставин я не залишу Вас, Повелителю. Мій рідний, мій улюблений Сулеймане, не потрібні мені ні золото, ні коштовності, ні подарунки, лише хочу бачити Вас поряд».

Такі трепетні зізнання українки зі світовим ім'ям — «ниточка» до ще однієї мрії: побувати у Стамбулі та відвідати мечеть Сулейманіє, щоб побачити могилу Роксолани. Вона похована поряд із Сулейманом на мусульманському кладовищі — некрополі державних діячів Османської імперії.

Р. С. *І ця мрія завдяки любові дочки до сюрпризів збулася навіть швидше, як я сподівалася. Січневої пори ми прилетіли у Стамбул. І, звичайно, наш шлях проліг насамперед до Роксолани. Ось ми біля її усипальниці. До речі, під час цього туру вже від самих турків довелося почути те, про що до цього лише читала: ставлення до знаменитої українки неоднозначне, оскільки вважається, що вплив Хюррем на Сулеймана Пишного зламав хід історії Османської імперії зовсім не в кращий для неї бік. Але на шляхах століть ім'я Роксолани не загубилося — це точно!*

Біла мечеті Сулейманіє, у дворі якої — усипальниця Роксолани.

● ІЗ ГЛИБИНИ ДУШІ

«У той день вперше зрозуміла, як це — тебе люблять за те, що ти просто є»

Монолог 70-річної жінки

Лілія ГРАД

У 20 років я задихалася від бажання одержати любов...

У 40 мені вручили звання «Почесний донор любові», який щедро ділився останньою з дітьми та чоловіком.

У 60 на мене накочувала така втома, що я вже навіть тієї любові не хотіла.

Люди люблять нас за певні якості, риси характеру чи поведінку, а я ж відчула безумовну любов.

А в 70 я взяла з притулку молодого собаку — дівчинку-дворнягу. І в той день вперше зрозуміла, як це — тебе люблять за те, що ти просто є. Не будемо кривити душою: люди люблять нас за певні якості, риси характеру чи поведінку, а я ж відчула безумовну любов.

Жучка втикається в мене мокрим носиком, дивиться таким поглядом, як жодна людина на світі не дивилася, заради мене вона готова на все. І я для неї — найкраща.

Ви знаєте, колись я теж глузувала з літніх жіночок, які тримали десятки кішок. Але зараз переглянула своє ставлення. Нам варто сміятися над собою за те, що ми програємо тваринам у віддачі любові...

Варто над цим подумати...

Фото livejournal.com.

«Колись я глузувала з літніх жіночок, які тримали десятки кішок. Але зараз переглянула своє ставлення».

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

У номері — детальний Православний церковний календар на 2020 рік -14-17 У

У Леоніда Олішника — 200 кроків. Беріть приклад! -3-5))

Чи захистить від раку... щеплення? -6))

Читанка для всіх
корисні поради

«Як так: я на екрані — «русская баба», а в нього руки і ноги немає «завдяки» росіянам?» -19-21))

Маєте дачу?
Тоді для вас — Календар садівника-городника на I півріччя 2020 року -27))

У чому сила і слабкість чоловіка № 1 у світі — Джеймса Бонда -13-))

Читанка для всіх
корисні поради

Чому перед споживанням їжі її треба обов'язково перехрестити? Вчені довели: після цього продукти очищаються буквально за мить -7))

«Глядачі хором сказали, що я хохол, майданутий і каструлеголовий!» -9-11))

На участь у телешоу про екстрасенсів Хаял Алекперов погодився, щоб спасти маму

Свого надприродного азербайджанський провидець соромився, але якраз він згодом врятувати в Україні найдорожчу людину на землі

А в іншому нашому виданні — «Читанка для всіх» – корисні поради на щодень, рецепти смачних страв і неймовірні життєві історії.

Запитуйте у відділеннях зв'язку і у ваших листонош!

Нарешті вони нерозлучні.

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

«Я тебе люблю більше, ніж учора, і менше, як завтра»

● **НІХТО, КРІМ ТЕБЕ** Так освідчується на третьому десятку літ свого шлюбу подружжя — Ірина і Сергій Новаки, котрі живуть у селищі Колки Маневицького району на Волині. Їхнє кохання було випробуване багатьма розлуками. Адже чоловік відслужив майже 16 років в армії і за цей час побував у багатьох гарячих точках не лише Європи, Азії, а й Африки. Він — учасник АТО

Катерина ЗУБЧУК

«З ІРИНОЮ ЗУСТРІЧАВСЯ МАЙЖЕ РІК, А МЕНЕ ВСЕ ЩЕ НЕ ВІДПУСКАЛО ПЕРШЕ ШКІЛЬНЕ ПОЧУТТЯ»

Навіть після строкової служби, як розповідав Сергій, він залишався дуже сором'язливим — підійти до дівчини, а тим більше заговорити з нею було непросто. І їхнє з Іриною знайомство цим позначене.

— Це сталося на дні народження моєї двоюрідної сестри у Колках, — пригадує чоловік. — Вийшло так, що ми з Іриною сиділи за одним столом, але не зовсім

Хлопець розумів, що дівчина чекає якогось подальшого кроку з його боку. А в нього планів, щоб одружуватися, не було ніяких.

поруч. І тут мені кажуть: «Підсунься ближче — що ти на рогу притулився». А дівчина ще мене і «вколола»: «А він боїться, що я його вкушу». Ці слова зачепили, і я вже сміливіше всівся біля

неї. Додому Ірину проводжав (моя дружина родом із Рожища, а в наше селище після закінчення Луцького культосвітнього училища одержала направлення на роботу в музичну школу — вчить дітей на бандурі грати).

Вони з Іриною зустрічалися вже майже рік. Хлопець розумів, що дівчина чекає якогось подальшого кроку з його боку. А в нього планів, щоб одружуватися, не було ніяких, оскільки думав «стати перш на ноги». Хотів вчитися, побудувати дім, а тоді вже створювати сім'ю.

Продовження на с. 14

Незабутній день, коли Сергій та Ірина Новаки взяли церковний шлюб.

Фото з домашнього архіву НОВАКІВ.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Початок на с.13

— **І** в той же час, — каже сьогодні чоловік, — я відчував, що Ірина — не просто близька мені людина, а «моя» людина, котра буде з тобою, як мовиться, і в радості, і в горі. Але одного разу вона почула від мене навіть таке: «Не можу сказати, чи люблю тебе у повному розумінні цього слова — щоб це говорили і розум, і душа». Справа в тому, що я — однолюб. Із шкільних літ у мене були перші почуття. Правда, я не наважувався підійти до своєї симпатії, тож вони так і залишилися заочними. Та зустрічаючись згодом із кимось (уже і з Іриною), я мав перед очима образ свого ідеалу дівчини з юності. Тому і свій майбутній дружини сказав таке.

Момент, погодьтеся, не з приємних. А Ірина сама тепер із цього приводу по-жіночому розсудливо каже:

— Сергій тримав цю першу любов у потаємній «кишеньці» свого серця. Але почуття були без взаємності. Тож я з часом ту «кишеньку» заповнила. Так народилося наше кохання, а з нього — троє дітей — Ярослав, Ігор, Юліана.

20 липня 1997 року зареє-

стрували вони свій шлюб. Його прискорила печальна подія — батько Сергія був дуже хворий, лікарі відпустили йому два місяці на життя. І ось бабуся юнака каже йому: «У тебе матері нема (вона втопилася, коли Сергій мав лише 5 літ. — Авт.). Ти знаєш, що скоро і тата не стане — нехай він буде спокійний, що ти не один залишаєшся, що в тебе є сім'я». І після цих слів він, той, хто хотів «перш стати на ноги», а тоді женитися, як зараз пригадує, подумав: «Хіба дружина — це завада у навчанні чи

Хіба дружина — це завада у навчанні чи досягненні якоїсь мети у житті? Якщо Ірина дійсно «моя» людина, то сім'я буде тільки на користь.

досягненні якоїсь мети у житті? Якщо Ірина дійсно «моя» людина, то сім'я буде тільки на користь». І він оспівдився їй, запропонував руку й серце. Хоч повінчалися вони у зв'язку із трауром (батька таки не стало) лише через рік.

«НАШЕ ПОДРУЖНЄ ЖИТТЯ — РОЗСТАВАННЯ ЗА РОЗСТАВАННЯМ»

Про Сергія Новака могла б бути окрема публікація як про чоловіка, якому випало побувати у багатьох гарячих точках. Після строкової служби, що проходила в Маріуполі, він повернувся додому. А це 1991 рік. Союз розвалився. Хотів вступати до Академії внутрішніх справ у Києві, але не склалося, бо до медкомісії не допустили через проблеми із зором. Тож став студентом-заочником Волинського інституту економіки і менеджменту.

— Коли вже мав диплом бакалавра, — розповідає Сергій, — потягнуло мене в армію. Проїшов підготовку у Бердичеві і був зарохований до складу Миротворчої місії — в листопаді 1994-го поїхав у колишню Югославію, в Сараєво. Уже, як одружився, то заробляв у Чехії, бо ж задумав перебудувати батьківську хату, потрібні були кошти. Разом із дружиною створював затишок для сім'ї. А потім — зустріч із товаришем, з котрим разом були у Сараєво. Від нього дізнався, що є можливість поїхати у складі Миротворчої місії в Ірак. І я пішов служити в армію — у Журавичах Ківерцівського району стояла військова

У Сергія було 9 місяців бойового хрещення у зоні АТО. На Святий вечір не завжди вдавалося Новакам бути у повному складі.

частина. А вже звідти у 2003-му поїхав в Ірак. Коли повернувся, то нашу частину розформували. Дослужував у Володимирі-Волинському. Звідти міг раз на два тижні на якусь добу додому вирватися. Бо ж тут — дружина, дитина — наш старший син.

Чоловік бачив, що таке життя порізно не може продовжуватися. Тож як тільки-но вийшов строк контракту, звільнився. Але на цьому розлуки подружжя Новаків не закінчилися. Армія назовсім ще не скоро відпустила Сергія. Він знову йшов служити. І знову подавав документи на поїздку в гарячі точки. Цього разу потрапив у Ліван. Повернувся через вісім місяців у 2006-му. Працював якийсь час у підрозділі Міністерства надзвичайних ситуацій спочатку в Луцьку, потім — у Маневичах. Це вже, вважай, вдома, ближче до сім'ї.

— І ще раз я повернувся в армію, — розповідає Сергій, — маючи сорок років. У 2013-му. Служив у вертолітній частині, яка дислокується в Бродях на Львівщині. Звідти потрапив у зону АТО. Чотири рази вилітав на Схід України. Усього дев'ять місяців бойового хрещення.

Але найдовша розлука у Новаків була ще попереду. Сергій по-

трапив у склад Миротворчої місії на Африканський континент — у Ліберію...

Із січня 2018 року Сергій Новак працює в Колківській селищній раді — займається військовим обліком. Це не те, як каже, до чого душа лежить, але всі мінуси компенсуються тим, що нарешті вдо-

Я знала: де б не був Сергій, він завжди поспішає додому, де його чекає тепло, любов, повага, шана і вдячність.

ма. Йому не довелося бачити, як ріс старший син Ярослав — зараз він студент факультету ракетобудування Київського політехнічного інституту. Тож хоче, аби менші ставали на ноги на його очах.

«НЕ РАХУВАЛА ДНІВ РОЗЛУК, А ЛИШЕ ЗУСТРІЧЕЙ»

Шлюбів Новаків скоро 23 роки. Це багато і мало. Мало, якщо взяти до уваги те, що пам'ять подружжя зберігає кожну мить, починаючи з їхнього знайомства: якими вони тоді були, чим спо-

добалися одне одному. Ірина, зокрема, каже:

— Коли ми познайомилися, Сергій був дорослий, зрілий чоловічина, котрий пройшов не лише строкову службу, а й Миротворчу місію в Сараєво. Мене він дуже вразив своєю чоловічою харизмою, врівноваженістю, щирою усмішкою.

Залишатися самій, і то не один день, місяць — це ж непросто? Коли про це зайшла мова, жінка висловилася так:

— А я була з дітьми, з нашим будинком, клопатами і берегла домашнє вогнище — підтримувала його, наповнювала любов'ю. Я знала: де б не був Сергій, він завжди поспішає додому, де його чекає тепло, любов, повага, шана і вдячність.

І насамкінець додала:

— Якби не було таких розлук, — розмірковує Ірина, — ми б не навчилися берегти наші почуття, цінувати їх. Може б, не було тоді ось такого свідчення, «підказаного» бразильським письменником Пауло Коельо в його романі «Заір»: «Я тебе кохаю більше, ніж учора, і менше, як завтра». І я часто промовляю ці слова, і Сергій. Ми дорожимо кожною хвилиною, прожитою разом.

В останні хвилини перед церемонією Кевін помітно хвилюється: так хочеться, щоб сюрприз вдался!

Усі фото easyweddings.co.uk.

На весіллі наречений раптом встав з інвалідного візка і рушив назустріч коханій

● **ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК** Скільки чоловіків обіцяють своїм обраницям дістати зірку з неба!.. Та чи хоч одна отримувала той подарунок?! Кевін Тейлор не обіцяв фантастичних презентів жінці, з якою вирішив поєднати свою долю. Але той сюрприз, який чекав наречену перед церемонією одруження, перевершив усі її сподівання

Надія АНДРІЙЧУК

Зазвичай кажуть: травма розділила його життя на «до» і «після». Мабуть, ці слова стосувались і Кевіна. Але тільки до знайомства з Кім Дідвей. Бо насправді саме її знайомство розділило життя чоловіка на «до» і «після», перетворила його з пасивного інваліда, котрий змирився зі своєю долею, на незламного борця, готового здолати будь-які перешкоди заради коханої.

Ще у 2003 році Кевін Тейлор зламав ногу. Здавалось би, нічого страшного: гіпс, реабілітація, тисячі людей після подібних травм не просто ходять — бігають, стрибають, танцюють... Та випадок цього хлопця виявився особли-

“**Кім Дідвей з'явилася у його долі саме тоді, коли він навчився сприймати життя таким, яким воно є. Це була любов з першого погляду. І це була жінка, заради якої хочеться змінити своє життя.**”

вим. Після перелому у нього розвинулась рефлекторна симпатична дистрофія. Лікарі зізнавалися, що з настільки складним протіканням хвороби їм не доводилося стикатися. Принаймні раз на

місяць Кевін змушений був лягати у стаціонар, та бажаного ефекту лікування не давало. У 2009-му травмовану ногу медики змушені були ампутувати.

Незважаючи на такі випробування, чоловік намагався не думати про свою нещасливу долю, переконував себе, що могло бути й значно гірше, тож не варто нарікати — потрібно звикати із цим жити. Кевіна часто відвідували й підтримували друзі, вони захоплювалися його витривалістю та оптимізмом, зазначали, що він ніколи ні на що не скаржився.

Кім Дідвей з'явилася у його долі саме тоді, коли він навчився сприймати життя таким, яким воно є. Це була любов з першого погляду. І це була жінка, заради

Відаючи доньку за такого мужнього й наполегливого чоловіка, батько може бути спокійним за її майбутнє.

якої хочеться змінити своє життя. «Коли Кевін повернувся з побачення щасливий, із сяючою усмішкою від вуха до вуха, ми не сумнівалися, що вони — чудова пара і що в них усе складеться якнайкраще», — щиро раділи за хлопця друзі. Закохані вирішили одружитися, вони разом склали список гостей, продумували деталі весілля.

Дівчину з Техасу не зупиняло те, що її обранець — людина з обмеженими фізичними можливостями, вона зовсім не вважала інвалідний візок нареченого пе-

решкою для одруження. Проте Кевіну хотілося дати обітницю на шлюбній церемонії, дивлячись у вічі коханій, і здавалося абсолютно неприйнятним робити це сидячи. Тож паралельно зі спільною підготовкою до весілля, яка здебільшого лягла на плечі Кім, він узявся таємно від майбутньої дружини реалізувати ще й свій план, аби здивувати її приємним сюрпризом. І це йому вдалося!

Кевін Тейлор кілька місяців потайки від своєї обраниці відвідував реабілітологів, проходив курс психотерапії, систематично

виконував фізичні вправи, постійно збільшуючи навантаження, він тренувався ходити з протезом, незважаючи на страшний біль. Його кохання до Кім було настільки сильним, так спонукало наполегливо йти до мети, що чоловікові вдалося здійснити майже неможливе — зміцнити ослаблені хворобою м'язи ніг, заново навчитися ходити і в день свого весілля стати поруч із нареченою.

Ця урочистість запам'яталася не лише молодят, їхнім рідним та гостям. Відео з церемонії, опубліковане в інтернеті, отримало сотні тисяч уподобань, його неможливо дивитися без сліз.

...Усі гості зібралися, наречений помітно хвилюється, сидячи на візку. Про його сюрприз відомо лише найближчим друзям. І от гамір стихає, звучить музика, батько під руку веде наречену до вівтаря. Кім усміхається, побачивши коханого. Та раптом її очі округляються, у погляді — здивування і захоплення. Ще б пак! Коли священник промовляє звичні у таких випадках слова: «Будь ласка, встаньте», — Кевін встає разом з усіма і прямує до неї! У нареченої по щоках котяться сльози радості, дівчина настільки здивована й розчулена, що не знаходить слів. Втім, не тільки вона — гості також раз по раз витирають очі. Обійми, поцілунки, обітниці, здавалось, були на цьому весіллі особливими, адже їхня щирість підтверджена реальними вчинками. Тож віряться, що почуття Кевіна і Кім витримають усі життєві бурі й негаразди!

Віднині й довіку в горі і радості — разом.

Фото з Instagramу Мелінди ГЕЙТС.

Мелінда відмовилася чекати на побачення з багатієм 2 тижні.

Через стільки років він і далі милується нею.

Одна з найбагатших жінок світу Мелінда Гейтс:

«Думаю, я підкорила серце містера Гейтса, коли обіграла його в математичній грі»

- **ЗІРКОВІ ІСТОРІЇ КОХАННЯ** дуже схожі на звичайні. Якщо обом у парі вистачає здорового глузду, щоб не корчити із себе надземне створіння, то все складатиметься. Стосунки ж Гейтсів для жовтої преси були і є до нудного стабільними

Оксана КОВАЛЕНКО

Вони познайомилися на діловому обіді корпорації Microsoft, куди Мелінда влаштувалася на роботу. Звісно, вона не могла не знати, що чоловік на сусідньому стільці — один із найгеніальніших комп'ютерників і менеджерів у світі. Очевидно, під час розмови їй вдалося справити враження, бо за деякий час, коли обоє випадково пересіклися на автостоянці, Білл запитав, чи не пішла б Мелінда Френч із ним на побачення... через 2 тижні! Ця жінка не була аж так загіпнотизованою ані особистістю свого шефа, ані його мільярдами, щоб зачаровано пого-

дитися. Вона тільки засміялася і кинула, що погодилася б, якби пропозиція була більш спонтанною. За дві години Білл скоректував свій графік так, що ще того ж вечора побачення відбулося. До речі, його обраниця на той час уже мала невдалий досвід життя з чоловіком, від якого пішла через сімейне насилля.

Через роки Мелінда в одному з інтерв'ю розкаже, що вона справді дуже закохалася у Гейтса і що з ним було цікаво і як з чоловіком, і як з професіоналом.

Сама вона дуже добре навчалася у школі, а потім — у математичному коледжі, тож могла розділити його інтереси без симуляцій. Понад те,

у своєму нареченому вона впізнала отой тип чоловіків-ботанів, яких вистачало у її коледжі. «Вони були з дивацтвами, але ж кожен із нас має щось таке», — логічно зазначила жінка. На той момент вони з'ясували, що обоє дуже люблять розв'язувати головоломки і читати книжки. Мелінда досі усміхається, коли згадує, як вона переграла свого генія, швидше вирішивши одну задачу... Вони зустрічалися сім років і одружилися 1 січня 1994-го на одному з Гавайських островів. Біллу Гейтсу було 38, а його нареченій — 29.

Мільярдер власноруч мие посуд після сімейних вечерь. Тему

Фото emmanuili.tv.

Фото she-win.ru.

«Вона змусила мене захотіти з нею побратися».

розподілу домашніх обов'язків дружина багатія порушила ще до того, як у них з'явилася перша дитина (усього Гейтси виховали трьох). Проте, як вона на цифрах доводила чоловікові, що кожен із подружжя нерівноправно витрачає свій час на роботу вдома, Мелінда описала у своїй книзі «Час підйому. Як права жінок змінюють світ».

«Одного разу я усвідомила, що вже протягом 15 хвилин стою на кухні, у той час як інші розійшлися і займаються своїми справами, — згадувала Мелінда. — І в один прекрасний вечір я просто не змогла стримати злість і роздратування. Коли всі встали з-за столу після вечері й почали розходитися по кімнатах, поставила руки в боки і сказала, що ніхто не піде з кухні, поки не піду я».

Чомусь вона навіть не згадала про роботу найманих працівників, бо ж будинок вартістю 100 млн доларів (у штаті Вашингтон) напевно навіть удвох важко прибрати. Одна кух-

“ Для мене гроші не приносять користі після певного моменту. Їх корисність цілком полягає в ... передачі ресурсів найбільш необхідним у світі.

ня має площу 93 квадрати! Кривлять душею чи ні, але дружина розкажує, а чоловік не заперечує, що за чистий посуд у домі відповідає він, Білл Гейтс — розробник унікальних у світі комп'ютерних технологій, власник гігантської фірми і такого рахунку в банку, за який його роками ставлять на перші позиції у списку багатіїв планети. (На 2019 рік майже 100 млрд доларів.)

Обидві дочки і син Гейтсів навчалися у звичайній школі. Аби непотрібні преференції не заважали їм жити, мама записала їх на своє дівоче прізвище. З часом Мелінда попросила чоловіка, щоб він кілька разів на тиждень возив доньку до школи. Переповідає, що тоді приготувалася боротися, бо переважно це був обов'язок жінок, але тато Білл несподівано легко погодився. Сказав, що і сам хоче більше часу проводити з донькою. Після того ще кілька татусів змушені були замінити мам, бо почули:

«Якщо Білл Гейтс знайшов на це час, то і ти знайдеш!». Тепер найстарша Дженіфер навчається на медика у найпрестижнішому закладі Америки. Напередодні стало відомо, що вона заручилася із єгиптянином, який, як і вона, захоплюється кінним спортом.

Діти мільярдера отримають у спадок тільки по 10 млн доларів. Так заявили їхні батьки. «Знаєте, ми з Біллі давно вирішили, що віддамо весь свій статок на благодійність. З цією ціллю ми створили спеціальний фонд», — наголосила Мелінда в одному з інтерв'ю. Вона додала, що не всі друзі їхніх дітей вірять у це...

Благодійний фонд Білла та Мелінди Гейтсів називають найбільшим у світі. Передусім організація опікується проблемами голоду та охорони здоров'я у бідних країнах. Одна з останніх пожертв — 100 млн доларів на боротьбу з коронавірусом.

«Для мене гроші не приносять користі після певного моменту. Їх корисність цілком полягає в ... передачі ресурсів найбільш необхідним у світі», — ці слова Білла Гейтса його дружина Мелінда поділяє цілком і повністю. Саме тому її ім'я з часом з'явилося у назві фонду.

Пані Гейтс підрахувала, що жінки за неоплачуваною роботою проводять у середньому на 7 років більше, ніж чоловіки. І якби жінки змогли знизити кількість неоплачуваних годин з 7 до хоча б 5 на тиждень, їх продуктивність на робочому місці зростає б на 20%.

За матеріалами ukrain.com, 24tv.ua, fakty.ua.

Гейтси хочуть залишити дітям крихти від спадку.

Фото з інстаграму Мелінди ГЕЙТС.

фото: Izoom.ru.

«Це було її перше справжнє кохання».

Станція «Ранок»

● **НЕСПОДІВАНИЙ ПОВОРОТ** Галина незчулася, як настала ніч. Хтось із її сусідів вимкнув світло, і в купе стало темно. Дівчина сиділа на чистій постелі, притулившись щокою до прохолодної шибки, слухала стукіт коліс і далі подумки перебирала всі можливі варіанти історії, яку має розповісти своїм батькам завтра вранці. А історія неодмінно має бути

Анна БАГРЯНА,
glife.com.ua

Спершу хотіла вигадати, що батько її дитини на війні. Пішов захищати Україну від ворогів. Пішов і зник. Досі не озивається. Але ж тоді почнуть розпитувати про його рід, просити адресу батьків, вишукувати, випитувати...

Правду? Ні! Нізащо! Її родина надто консервативна для такої правди. О Боже, якщо вона скаже, що завагітніла під час курортного роману з одним синьооким шатеном, у якого навіть не попросила на прощання номер телефону, бо ж залишила свій і була певна: він сам неодмінно знайде її в Києві... Що це було її перше справжнє, може, найпристрасніше, а можливо, і єдине на все життя кохання... Що вона цілком піддалася своїм почуттям і відчуттям, не бажаючи замислюватись про наслідки, насолоджувалася

кожною хвилиною, проведеною з коханим...

Провінційна дурепа! Може, й так. Та все ж таки у неї було хай і нетрівке, але справжнє щастя. І дитина — плід цього щастя. Тож про аборт навіть не думала. Пам'ятає, як кілька її університетських товаришок вдалися до такого гріха і потім дуже сильно каюлися, бо майже щонаочі їм снилися ненароджені діти із закривавленими очима і простягнутими руками, ніби благали про порятунок. Ні, Галина б точно збожеволіла від такого!

Вирішила нікому нічого не розповідати, поки не вигадась найкращий варіант історії. Чи, зрештою, поки не виросте живіт. Не казала ні шефові фірми, у якій працювала, ні своїм колегам, ні подрузі Марині, разом із якою вже кілька років винаймала в Києві житло...

Вона навіть не була певна, що Богдан — це справжнє ім'я батька її дитини. Зрештою,

ніхто нікому нічого не обіцяв. Їм просто було добре вдвох. Це був період, епізод, про який він, можливо, вже давно забув. А от вона не зможе... Ніколи.

Погладила себе по животі. Відчула легенькі поштовхи зсереди. Зрозуміла, як сильно любить того, хто живе в ній. Здалося, що от-от розридається від власної любові. Обережно встала і вийшла в коридор. Поки прямувала до вбиральні, мимохіть зазирнула в останнє купе, двері якого були відчиненими. Побачила там двох хлопців у камуфляжах, пляшку горілки на столі і... милиці, що лежали містком між двома нижніми полицями. Коли поверталася, купе вже було зачиненим.

Довго вертілася у своїй тимчасовій постелі, намагаючись обрати якомога зручніше положення, але заснути так і не змогла. Було затісно — і тілу, і думкам... Знову закортіло вийти. Біля туалету наштовхнулася на одного із солдатів. Він стояв біля відчиненого вікна і курил. На вигляд йому років тридцять, дуже худий, із неголе-ним обличчям і втомою в очах.

— Прошу, — чемно відступив перед Галиною.

Лише кивнула замість «дякую». Коли ж вийшла, хлопець знову до неї заговорив:

— Кого чекаєш?

— Лікар каже, що дівчинку.

— Це добре. Не відправлять на війну.

Вона промовчала.

— Чоловік хоч не на війні?

— Ні.

— Це добре. Дай Боже, аби пронесло. Бо там немає нічого хорошого.

Хлопець замовк, докурив цигарку й викинув недопалок у вікно. Галина злякалася, що він може піти, залишивши її наодинці з власними гнітючими думками. Тому вирішила сама продовжити розпочату розмову.

— А ви давно на війні?

— Майже сім місяців. Мабуть, стільки, скільки вашій вагітності.

Галина вмить зніяковіла.

— Повертаєтесь?

— Ні, супроводжую побратима.

— Він поранений?

— Якщо те місце, де раніше була нога, можна назвати раною, тоді так.

Дівчина відчула, як їй до горла підступає клубок. Не знала, що ще запитати, щоб утримати біля себе цього випадкового нічного співрозмовника, та нічого путнього не спадало на думку.

Нарешті хлопець заговорив сам:

— Без ноги можна жити. І без двох живуть. Але для мого друга це велика трагедія. Він пролежав у госпіталі півтора місяця, за цей час тричі намагався накласти на себе руки. Його батьки нічого не знають, бо він завжди їм каже телефоном: «Усе гаразд, живий-здоровий». Хочу відвезти його до себе додому. Може, вдасться знайти якогось психолога, аби повернув йому бажання жити. Ну а поки що рятую його оковитою, хоча й знаю, наскільки це оманливі ліки...

— А дівчина в нього є?

— Колись була. Не стій довго біля вікна, бо можеш застудитися. Мусиш берегти себе і дитину.

Після цих слів хлопець галантно відчинив перед Галиною двері в коридор.

Дівчина повернулася до свого купе і знову спробувала заснути. Але їй це ніяк не вдавалося. Думок удвічі побільшало. Тепер вона розмірковувала про того хлопця, який спить у кінці вагона. Її проблема порівняно з його трагедією просто смішна. Навіть соромно зіставляти...

І раптом — мов спалах — Галину осінила одна божевільна, позбавлена будь-якого здорового глузду ідея. Запропонувати тому хлопцеві... ну, як би це правильніше сказати... руку і серце, чи що?.. А чом би й ні? Так вона порятує і себе, і його. Хоч би тільки не вийшов раніше за неї... Але як вона собі це уявляє? Увійде вранці до нього в купе, розбудить, стане на одне коліно і скаже: «Прошу, будь батьком для мого байстряги»... Ні, вона таки справді пришелепувата, якщо навіть припускає таку думку. Невже страх перед батьками аж настільки сильний, що готова пов'язати свою долю з першим-ліпшим чоловіком, якого досі навіть не бачила? Як житиме з нелюбом, та ще й інвалідом? Так, це правда, він герой. Але ж не її герой. Бо вона його не кохає. Бо й далі кохає «ото-го падлюку», який, можливо, після їхнього роману змінив не один десяток дівчат...

Галину розбудив дзвінкий голос провідниці:

— За пів години прибуваємо! Здавайте постіль, вмивайтеся, бо я скоро зачиню туалет!

Дівчина хутко підвелася з ліжка, схопила рушник, вибігла в коридор і... ледь не зомліла. Назустріч, опираючись на милиці, стрибав на одній нозі... її Богдан.

ФОТО concepto.de.

«Ми відверті навіть у дрібницях».

Кого ви уявляєте на його (її) місці?

● **ТЕСТ** Не впевнені в його (її) почуттях? Дайте відповіді на запитання, і вони допоможуть вам розставити всі крапки над «і»

Отож:

1. Чи важливі для вас чужі думки і поради, як поводити себе з партнером?

- а) Так, стороння думка завжди об'єктивна.
- б) Ні, це мої стосунки, і тільки я за них відповідаю.
- в) Частіше не прислухаюся до чужої думки.

2. Як ви сприймаєте недоліки свого коханого (коханої)?

- а) Прагну допомогти йому їх позбутися.
- б) Не вважаю це недоліками, кожна людина унікальна.
- в) Сприймаю його з усіма його недоліками.

3. Прагнете виглядати краще, ніж є насправді, коли ви поруч із партнером (партнеркою), чи залишаєтеся собою?

- а) Звичайно, хочеться виглядати бездоганно.
- б) Абсолютно не напружуюся і поведжуся так, як мені хочеться.
- в) Такого питання ніколи не виникало.

4. Подумки розмовляєте зі своїм обранцем (обраницею)?

- а) Ніколи. Навіщо?
- б) Дуже часто звертаюся в думках до нього (неї).
- в) У разі сварки вибудовую діалог із ним (із нею).

5. Чи є теми, яких ви вважаєте за краще не торкатися у своїх розмовах?

- а) Так. Не про все можна говорити відкрито.
- б) Для нас немає заборонених тем, ми відверті навіть у дрібницях.
- в) Якщо тема для нас неприємна, навіщо про неї взагалі говорити?

6. Секс для вас пов'язаний

тільки зі своїм обранцем (обраницею) чи ви можете уявити на його місці іншого (іншу)?

- а) Хіба що когось із зірок чи моделей.
- б) Ні, секс ні з ким іншим для мене неприйнятний.
- в) Важке питання.

7. Надихають вас ваші стосунки з коханим (коханою) на «подвиги»?

- а) Іноді — на подвиги, іноді — на нудьгу.
- б) Так, завжди.

в) Тільки коли я бачу його.

А тепер перевірте свої відповіді. Якщо в них **переважає варіант «а»** — вашу впевненість у своєму обранцеві (обраниці) навряд чи можна назвати повною. Ви сумніваєтеся, до кінця не розібралися ні в собі, ні у своїх почуттях. Можливо, вам варто уважніше придивитися до нього (неї) і прислухатися до себе, щоб зрозуміти, що вас турбує.

Більшість ваших відповідей позначено літерою «б»? Ось це і є справжні міцні почуття. Якщо ви чесно відповіли і ніде не покритивили душею, то вас можна привітати — ви дійсно знайшли свою другу половину і щиро любите свого обранця (обраницю).

І, нарешті, **варіант «в»**. Якщо він переважає у ваших відповідях, то, швидше за все, ви давно одружені. Втім, вас багато що об'єднує, адже любов — це не тільки почуття, але й спільні цілі. Якщо ж ви ще не зважилися скріпити свій союз, то такий результат — привід ще раз перевірити свої почуття. Поки що вони не дуже міцні.

Хай живе романтика!

● **СМАЧНОГО!** Щодо відзначення Дня закоханих у суспільстві не вщухають дискусії: хтось переймає без розбору всі закордонні традиції, хтось вважає це свято чужим. Але ж усі ми любимо – когось одного-єдиного, дітей, батьків, рідних... Тож скористаймося нагодою ще раз сказати їм про свої почуття і словами, і ось так – смаколиками власного приготування

«ГРАНАТОВЕ ОСВІДЧЕННЯ»

Цей вишуканий і романтичний салат ідеальний для Дня закоханих

Інгредієнти: 1 гранат, 2 яйця, 300 г копченого або запеченого курячого філе, 3–4 картоплини, 150 г твердого сиру, 100 г чорносливу, майонез для заправки, сіль та перець – до смаку.

Приготування. Картоплю зваріть у «мундирах» у присоленій воді, охолодіть, почистіть і потріть на крупній тертці. Дрібно поріжте курятину, варені яйця. Сир потріть на середній тертці. Усі інгредієнти викладіть у формі серця, чергуючи пласти: картопля, змащена майонезом, курятина, майонез, яйця, сир, майонез. Зверху посипте зернами граната.

«ІНЬ-ЯНЬ»

Страва у вигляді цього символу чудово підійде для свята, адже це дві протилежності, які складають єдине ціле. Білий колір символізує чоловічу сутність, а чорний – жіночу

Інгредієнти: 200 г печериць, 200 г курячого філе, 100 г твердого сиру, 100 г маслин без кісточок, 150–200 мл майонезу, 4 яйця, 1 свіжий огірок, 2 ст. л. лимонного соку, 1 ч. л. гірчиці, 2 зубчики часнику.

Приготування. Курку відварити і дрібно нарізати. Печериці покряяти пластинками і трохи збризнути лимонним соком. Сир натерти на дрібній тертці, огірок нарізати маленькими кубиками. Для оформлення маслини натерти на дрібній тертці, а яйця відварити, відокремити білки і потерти. Майонез змішати з лимонним соком, гірчицею, подрібненим часником і перцем. Скориставшись формою для випічки без дна, викласти салат пластами, чергуючи їх у такій послідовності: курятина, огірок, жовтки, сир, гриби. Кожен шар змащувати майонезом. Зубочисткою намітити хвилю, а стопкою – кружечки. Одну половину викласти зверху білком з кружечком із маслин, другу – маслинами з кружечком із білка. Салат перед подачею до столу має просочитися 30–40 хвилин.

ХОЛОДЕЦЬ «ВАЛЕНТИНКИ»

За наявності формочок-сердечок приготувати таку страву буде зовсім нескладно

Інгредієнти: 1 кг курятини, 1 морквина, 1 невеличка цибулина, 2 лаврові листки, 2–3 горошини чорного перцю, 1,5–2 ч. л. желатину, майонез для оздоблення, вода, сіль.

Приготування. Підготовлене м'ясо залити водою, щоб вона покривала курятину на 5–7 см, покласти очищену моркву, добре вимиту цибулину з лущинням (для надання бульйонові гарного кольору) і поставити на вогонь. Перед закипанням зняти піну. Варити годину-півтори, потім цибулю і моркву вийняти,

додати сіль, перець горошком і варити ще близько 3 годин, періодично збираючи піну та жир. Тоді м'ясо вийняти й охолодити, порізати невеликими шматочками. Желатин завчасно замочити у воді й залишити для набування, потому відділити від нього приблизно 3/4, розвести бульйоном і влити в каструлю із трохи схололою і процідженою рідиною. Решту желатину змішати із майонезом і влити у формочки-сердечка. Витримати годину, щоб желатин «схопився», а тоді зверху покласти нарізане м'ясо, залити бульйоном і залишити в холодному місці до цілковитого застигання. Вийнявши сердечка холодцю із формочок, у заглибинку покласти сердечка, вирізані з червоного болгарського перцю.

«ЗАМІСТЬ ТИСЯЧІ СЛІВ»

Якщо ви не ас у кулінарії і не беретеся за складні страви, здивуйте коханого чи кохану...яєчнею, приготованою по-особливому

Інгредієнти: 2 сосиски, 2 яйця, 1 болгарський перець, зелень, сіль, олія для смаження.

Приготування. Акуратно розрізати сосиски вздовж, але не до кінця. Вивернути половинки ковбасок назовні і скріпити вільні кінці зубочисткою, щоб вийшло сердечко. Розігріти на сковороді олію та обсмажити сосиски з одного боку, злегка притискаю-

чи. Перевернути їх на другий бік і розбити всередину яйця, посолити, додати нарізаний болгарський перець, посічену зелень. Накрити кришкою і на невеликому вогні довести яйця до готовності білка.

КРЕАТИВНІ ШОКОЛАДНІ МЛИНЦІ

Млинці можна фарширувати (сиром, ягодами, фруктами) або ж подавати як окрему страву. Їхня особливість – у створенні на поверхні ажурних узорів

Інгредієнти: 3 скл. молока, 3 яйця, 3 ст. л. олії, 2 ст. л. цукру, 300 г борошна, щіпка солі, 2 ст. л. какао.

Приготування. Збийте яйця, сіль і цукор, влийте склянку молока, знову збийте. Всипте борошно і, продовжуючи збивати, додайте молоко, що залишилося. За допомогою блендера тісто вийде однорідним. Перелийте приблизно третину маси в окремий посуд, а в решту (2/3) додайте какао і ретельно перемішайте. Розігрійте сковороду і змастіть олією. Кличте на помірну фантазію і приступайте до випікання. Порцію шоколадного тіста налейте на сковороду і,

поки запікається з одного боку, білим тістом малюйте на зовнішній стороні візерунки, сердечка, написи, після чого переверніть і підсмажте з другого боку. Укладаючи такі млинці на блюдо для подачі, розташуйте їх узорами догори.

ПЕЧИВО «СЕРДЕЧКА»

Чай із такою випічкою смакуватиме подвійно

Інгредієнти: 0,5 скл. розм'якшеного вершкового масла, 150 г цукру, 2 яйця, 1 ч. л. ванілі, 2,5 скл. борошна, 1 ч. л. розпушувача, 80 г подрібнених червоних льодяників-карамельок, 1 скл. ванільної глазурі – для прикраси.

Приготування. У мисці змішати вершкове масло з цукром. По одному вбити яйця, ретельно розмішуючи кожне. Додати ваніль. В окрему миску просіяти борошно та розпушувач, поступово добавляти до масляної суміші. Добре вимісити, накрити харчовою плівкою та поставити в холодильник на 3 години. На злегка присипану борошном поверхню викласти тісто, розкачати у дуже тонкий шар. За допомогою форми вирізати сердечка, у половини з них вирізати в центрі по маленькому сердечку. Зліпити по два серця разом, викласти печиво на деко, застелене промасленим пергаментом. У центр маленьких сердечок насипати крихти карамелі.

ШОКОЛАДНІ ТІСТЕЧКА

Маєте власний улюблений перевірений рецепт бісквіта – можна скористатися лише ідеєю подачі випічки у формі сердечок

Інгредієнти: 1 скл. борошна, 0,5 ч. л. розпушувача, дрібка солі, 60–70 г чорного шоколаду, 30–40 г

розтопленого вершкового масла, 4–5 ст. л. цукру, 2 яйця, 0,5 ч. л. ванільного цукру, цукрова пудра і ягоди для оздоблення.

Приготування. Розігрійте духовку до 180 градусів. Змішати борошно, розпушувач і сіль. В каструлі розтопити шоколад і масло на середньому вогні, постійно помішуючи. Зняти з вогню, трошки охолодити і додати борошно, цукор, яйця і ваніль. Рівномірно розподілити тісто на змащеній маслом і присипаній борошном формі. Випікати 25–30 хвилин. Охолодити корж на решітці протягом 15 хвилин. Нарізати за допомогою формочок для печива у вигляді сердечок. Перед подачею посипати цукровою пудрою і прикрасити полуницею.

БЕЗЕ З ЯГОДАМИ

Такі тістечка якнайкраще підійдуть на День святого Валентина

Інгредієнти: 4 яєчні білки, 1 скл. цукрової пудри, лимонна кислота на кінчику ножа, 1 ч. л. кукурудзяного крохмалю, 200 мл жирних вершків, 200 г малини.

Приготування. Збити яєчні білки з цукровою пудрою і лимонною кислотою на великій швидкості міксера до білої стійкої піни. Наприкінці тонкою цівкою всипати крохмаль і продовжувати збивати до стану гладкої білкової маси. Деко застелити папером для випічки, попередньо намалювавши на ньому за допомогою трафарета сердечка. Кулінарний мішечок або кондитерський шприц наповнити білковою масою й акуратно витискати суміш спочатку по контуру сердечок, а потім заповнюючи середину. Поставити в розігріту до 100°C духовку і висушувати приблизно 1,5–2 години. Потім вимкнути духовку й охолодити тістечка при закритих дверцятах. Готові безе мають бути сухими і крихкими ззовні і всередині. Для крему збити до стійкої піни охолоджені вершки з 1 ст. ложкою цукрової пудри і змастити ними безе і прикрасити готові тістечка ягодами.

Весілля для... МОЛОДОГО

Початок на с. 28

Ольга ЧОРНА

Назарів батько працює в Штатах водієм-далекобійником. Платню має добру. А ще скуповує на «сейлах» різноманітні речі й висилає додому. Там купує задешево, тут дружина продає дорого.

Назарів вибір для батька також став всесвітньою катастрофою.

– То я тепер маю працювати на твоїх голодранців? – запитав сина під час розмови через інтернет.

...Після того, коли Назар з Наталею подали заяву на одруження, мати сказала:

– Що ж, мусимо з батьком погодитися на твій шлюб. І весілля справити. Але за однієї умови: ми не хочемо бачити на заставі родичів і друзів тої твоєї...

– Як це?!

– А ось так! Батьки хай приходять. І все! Це – наше

– Може, треба було відмовити доньку від того весілля? – прошепотіла до чоловіка Наталчина матір. – Вони ніколи не змиряться... не будуть її любити. – Головне, аби Назар любив. Йому жити з Наталею, а не їм.

весілля. Якщо хочуть, хай влаштують своє.

– Що люди скажуть, мамо?!

– ...Що ти привів до хати голоту!

Наталка не йняла віри почутому.

– Назаре, а як же мій брат? Хрещені? Родичі? Друзі? Як я їм маю пояснити?

– Чесно? Не знаю...

Від такої новини Наталчині батьки були в шоці.

– Не по-людськи це, – з боєм сказала матір, яка в дитсадочку навчала чужих малюків бути добрими, щирими, чемними. – Весілля для молодого, чи що?

Батько, вчитель історії, по-філософськи мовив:

– Світ і не такі маразми бачив.

...На весіллі з Наталчиними батьками ніхто з гостей, крім молодих, не спілкувався. Коли тамада запросив їх до тосту, сваха демонстративно встала й вийшла.

– Будьте щасливі, дорогі діти, – крізь сльози бажала Наталчина матір. – Хай Господь благословить вас і ваше кохання.

– Оберігайте і шануйте одне одного, – додав батько. – Гарної вам долі. Світлої дороги в житті...

– Гірко! – вигукнув тамада.

Гірчило шампанське. І погляди гостей нареченого. І цей нескінченний день...

– Може, треба було відмовити доньку від того весілля? – прошепотіла до чоловіка Наталчина матір.

«У Наталки потекли сльози».

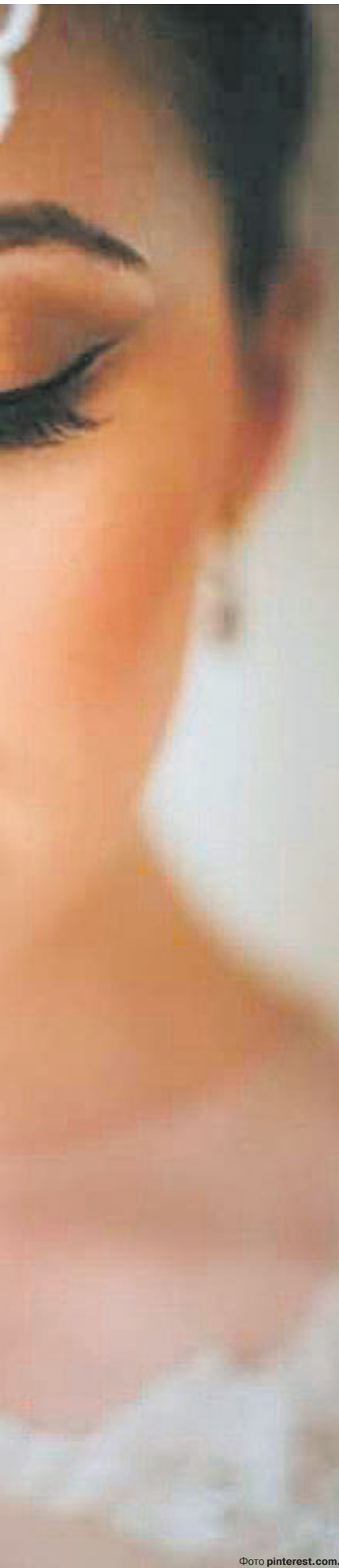

Фото pinterest.com.

– Вони ніколи не змиряться... не будуть її любити.

– Головне, аби Назар любив. Йому жити з Наталею, а не їм.

– Тяжко мені...

Майже ніхто з гостей не запрошував до танцю молоді. Лише діти веселилися з Наталкою. Вони не розуміли інтриг дорослих.

Назарів батько розповідав дорогим гостям про Америку, про гарні тамтешні дороги, які об'їздив уздовж і впоперек. Як трусувся над кожним заробленим долларом для єдиного сина. І про те, як жалкує, що не така невістка дісталася. Мати витирала уявну сльозу. А гості скрушно хитали головами.

– Де молоді жити будуть? – запитав хтось.

– Ще не встигли розвалити старої хати. Хай там газдує невісточка, – злісно відповіла «добра» свекруха. – Правда, хата порожня, зате не з лободи.

Гості зареготали.

Бабця молодого підійшла до Наталчиних батьків.

– Не був мій Олесь колись таким недобрим і скупим. Заробітки його зіпсували. Люсьці, невістці моїй, світа мало. А колись сама без приданого до нас прийшла. Але ми з покійним чоловіком на те не звертали уваги. Бо й самі з бідності викарабкалися. Назар має гарну вдачу. Аби не змінився, дав би Бог. І, знаєте, молоді можуть жити зі мною, якщо захочуть. Я сама залишилася. Хата добротна. Із села до міста – рукою подати. Та й Назар – мій єдиний внучок.

...Весілля наближалось до завершення. Підпилий Олесь підійшов до молодих:

– То куди ти своє нещастя поведеш? – запитав у сина. – В наш дім? Я ж для тебе стараюся. Кручу там баранку. Думав і тебе в Америку забрати, якби ти щось путнє знайшов. А воно – пси-хо-лог! Ха-ха! Інтелігенція...

– Не воно, тату, а Наталка, моя дружина. Затям це!

– Як то жартують? Запишу хату на kota. А-а-а, в нас кицька. Значить – на кицьку.

У Наталки потекли сльози.

Назар дістав мобілку. Викликав таксі. Посадив у машину наречену, її батьків і сам сів. Назвав Наталчину адресу.

– Подарунки забори! – гукнув услід батько.

– Наша родина дарувала – в нас усе й залишиться, – смикнула за руку чоловіка Люська.

Хтось із гостей затягнув: «Чого, козаче, сумний ходиш?..».

• Анекдоти

:)):):))

Якщо ви хочете побачити устмішку Мони Лізи, не відвідаючи музею, спитайте дружину, куди вона поділа вашу зарплату.

:)):):))

Дружина:

– Ми з тобою ніде не буваємо!

– Добре, завтра піду сміття викидати – візьму тебе із собою.

:)):):))

– Чим відрізняється фальшиве кохання від справжнього?

– Фальшиве: «Мені подобаються сніжинки на твоєму волоссі!». Справжнє: «Дурена, де шапка?!».

:)):):))

Курортне знайомство.

У перший день чоловік погладив жінці руку.

У другий день – лікоть.

У третій, коли чоловік навжився зачепити жінку за плече, вона роздратовано сказала:

– Ви що думаєте – я сюди на пів року приїхала?

:)):):))

Ніколи не сперечайтесь із дівчиною – відразу цілуєте!

:)):):))

Розмовляють Галя і Марійка.

– Опісля, – каже Галя, – я сказала йому, що не хочу його більше бачити!

– І він пішов собі? – запитує подруга.

– Ні! Вимкнув світло.

:)):):))

Зустрілись дві подруги:

– Як ти схудла! – вигукнула одна

– Чоловік мене зраджує, я так страждаю, так страждаю!

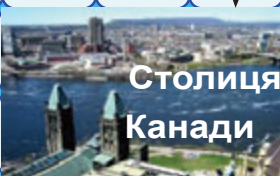
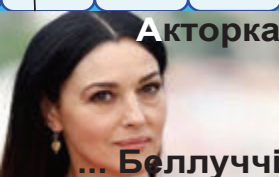

– То розлучись із ним.

– Не можу. Мені потрібно скинути ще три кілограми.

ВІДПОВІДІ НА СКАВВОРДІЗ С. 26

		Г	Л	І	Н	Т	В	Е	Й	Н	О	
		У	Г	А	М	Е	Р	А	К			
		Б	Р	У	Х	Т	І	Т	О	С		
Є	Т	І	А	А	Н	Т	И	Л	О	П	А	
А	Н	О	Н	І	М	Е	Р	І	К	Н		
З	Л	А	Т	А	І	Н	А	Т	У	Р	А	
Я	Т	О	Н	Т	Н	Л						
І	Р	Л	А	Н	Д	І	Я	І	Н	Ь		
Д	О	В	І	Д	В	І	Я	Т				
А	Н	Т	А	Л	І	Я	Б	Ц	И	Р	К	
				Ь	К	О	Р	Г	И	З	А	
А				С	Л	І	П	А	К	М	И	Н
Н	Е	Ц	К	Е	С	І	Г	А	Л		Д	
А	Е			Н	Е	Т	Р	І	О	Ю	З	
Н	А	Й	К		Ь	М	О	Н	І	К	А	
А		Х	В	О	Щ				М	А	С	
С	И	Г	А	Р	Е	Т	А			Л	І	
		А		І	К	О	Н	О	С	Т	А	С
		У	К	Ш	Л	И	Я					
		З	А	С	Т	А	В	А	С	А	Н	А

● РОЗУМОВА АТАКА

 Гаряче ВИНО								Новий кам'яний вік	Місто в Ірані
	Велика довгохвоста ящірка	Спортивний килим	Установа, що здійснює емісію	Одноособове правління					
			Ламані металеві предмети				Японський письменник 20 ст.	Містичне вчення	
	Снігова людина	Парнокопитна тварина							
Старовинна срібна монета			Білорус. актор ... Абрамович					Вдача, характер	
		Твір без зазначення автора	Котяче слово						
Співачка ... Огневич	Україн. телеведуча Лариса ...	Данський композитор	Держава в Європі				Український телеканал		 Режисер
				Острів на річці Дністер ...-Янь					
Морський глибиномір			Роман Войнич				Латвійська акторка ... Артмане		 Ім'я
				Місто, курорт в Туреччині			Вид мистецтва		
Гора, найвищий пік Криту	 Столиця Канади	Картина Рафаеля «Вівтар ...»						Снігурочка в Узбекистані	
							Поема Т. Г. Шевченка		
		Америк. актор, співак Стівен ...						Ефірольйна рослина	Рід рослин родини лінійних
Мініатюрні фігурки з дерева	Хаша, гушак Крик жаби						Улюбленець Сулеймана (Роксолана)	Засновник Донецька Роман Гончара	
		Відома фірма спортивн. одягу	Один з засновників Києва	Певна протидія чомуньбуду					
Багаторічна спорова рослина				Добротність Порода собак					
							 Акторка		
							... Беллуччі	... - медіа	
	Заслана іконами стіна								Традиц. націонал. японська зачіска
	Склад для зберігання зброї	Сарнобик		Літак Антонова		Привіт (іспанс.) Червоне дерево	Туман Столиця Смену		Найбільша карпатська притока Вісли
						Гарантія позики грошей			

Склад пан Андрій.

volyn.com.ua
«Так ніхто не кохав»

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

Місячник
«Так ніхто не кохав»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»
Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 31 серпня 2018 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: takvolyn@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у примальню – (0332) 72-38-94,
з питань реклами – (0332)77-07-70,
приватних оголошень – (0332)72-39-32,
розповсюдження – (0332)72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р UA203034400000026008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 28 сторінок формату А-4

Передплатний індекс: **60779**
Реєстраційний номер
Серія КВ №23543-13383Р

Віддруковано: ТОВ «Видавничий Дім

«Високий Замок», м. Львів, вул. Героїв УПА, 65

Тел.: (032) 2349007

Тираж **8500** Замовлення № **53**

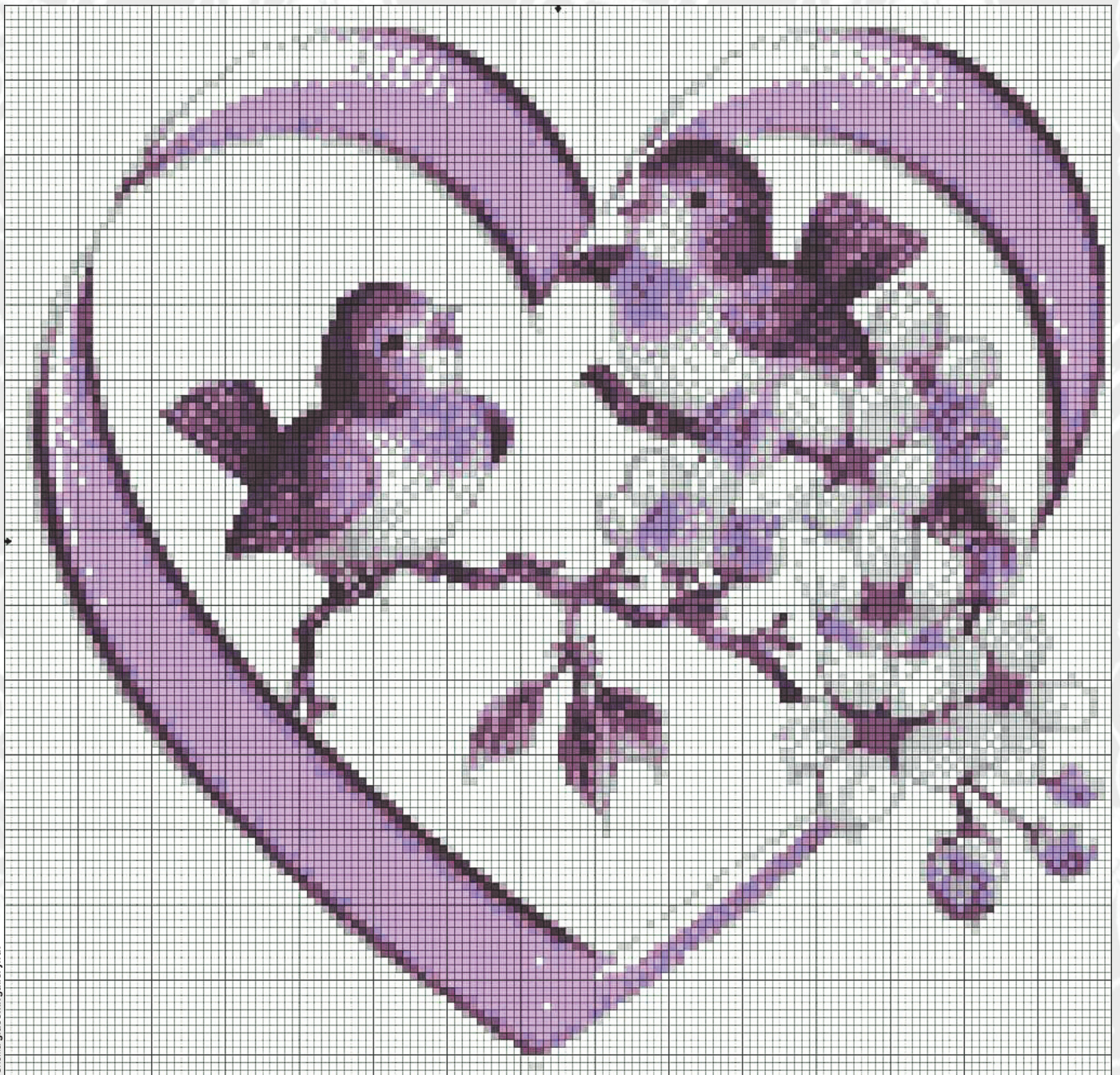

Схема: glasemi.gallery.ru.

● ЧАРІВНА ГОЛКА

*«Десь на дні мого серця
заплела дивну казку любов...»*

Павло ТИЧИНА.

Цікава

— ГАЗЕТА + TV
на вихідні —

А в іншому нашому виданні —
«ЦІКАВА ГАЗЕТА НА ВИХІДНІ» —
схема вишивки друкується щотижня.

Передплатіть і займайтеся улюбленою справою!

Передплатні індекси «Цікавої газети на вихідні»:
для Волині — 60304, для Рівненщини — 60312, для інших
регіонів України — 60307.

«Наталія чекала, коли нарешті закінчиться це пекельне свято».

Фото pinterest.com.

«Може, ми в безодні...»

«Ми такі
холодні, ми такі
палючі...»

● **ЛЮБИСТОК**

Дмитро ПАВЛИЧКО

Ми такі холодні,
Ми такі палючі,
Може, ми в безодні,
Може, ми на кручі.

Ми такі подібні,
Ми такі не схожі.
Ми бездарні й здібні
На любовнім ложі.

“
**Та було, згадай-но,
На снігу найкраще.**

Ми такі ще юні,
Ми такі вже сиві,
Добре нам ще в клуні,
Зле — на голій ниві.

Згадують не fajно,
Згадане — пропаше,
Та було, згадай-но,
На снігу найкраще.

Ми такі холодні,
Ми такі палючі,
Може, ми в безодні,
Може, ми на кручі.

Весілля для... молодого

● **ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ** – Гірко! – гукали гості. І нареченим справді було дуже гірко. Особливо молодій. Наталія чекала, коли нарешті закінчиться це пекельне свято.
– Пробач, – прошепотів Назар під час поцілунку.
Не про таку забаву вона мріяла.
– Вітаємо тебе, сину! – від тосту батьків нареченого віяло холодом. Про Наталку жодного слова. Вона була зайвою на власному весіллі. І її батьки також. Більше гостей з боку молоді не було. Навіть рідного брата з дружиною»

Ольга ЧОРНА

...**К**оли Назар сказав матері, що хоче одружитися з Наталею, то почув:
– Жартуєш? Не пара вона тобі!
– Чому?
– А ти не розумієш? Твій батько і на нову хату заробив, і на машину, і... А ті інтелігенти до чого допрацювалися? До двокімнатної квартири в «панельці» і недобудованої дачі?
– Мамо, не всі ж заробітчанами можуть бути. Ви також з Америки повернулися.
– Так, повернулася, аби тебе, бовдуря невдячного, виховувати.

Зате батько більше десятка літ для тебе старається. Поглянь довкола. Скільки гарних заможних дівчат є,

“
**– Хіба Наталія не гарна?
– Наталія бідна!**

а ти... Мати Аліски Іванишиної з Італії не вилазить, а батько – з Іспанії. А в Оксанки...
– Хіба Наталія не гарна?
– Наталія бідна!

Продовження на с. 24–25

Ще більше історій – на сайті volyn.com.ua

